

[Arnth Jensen.]

m. m. til Gennemførelse af den nye Seminarie-lov vilde andrage 350 700 Kr. Vi fra vor Side udtalte vor Betænkighed ved det opstillede Budget, og vor Ordforer, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, fremdrog Spørgsmaalet ved Lovforslagets anden Behandling; det staar i Folketingstidenden for 1929—30 Sp. 5191. Saa vidt jeg kan se, er dette Beløb paa det nærværende Finanslovsforslag ikke alene medgaaet, men overskredet, selv om jeg maa føje til, at det er med et meget lille Beløb, det er overskredet, og hvis ikke der var andet, skulde jeg ikke have gjort Bemærkninger derom, men i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget staar der Sp. 1479—80 følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Man mener for Tiden at maatte indskrænke sig til at gøre det muligt for Seminarierne at gennemføre Undervisningen efter den nye Seminarie-lov, medens de meget ønskelige Arbejder, der tager Sigte paa at sætte dem i fuldt tilfredsstillende Stand, maa udskydes til et senere Finansaar.“

Det forekommer mig, at det med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af denne Bemærkning, at den Tvivl, som vi nærede om Beregningernes Bærekraft, ikke var ubegrundet, og jeg antager, at den højtærede Undervisningsminister under denne Finanslovbehandling vil indrømme, at hans Beregninger forud for Lovens Vedtagelse her i Tinget hvilede paa et, lad mig sige: mindre vel overvejede Beregningsgrundlag.

Ser vi nu paa den aarlige Merudgift, saa var den for Statsseminarierne og disses Øvelsesskoler opgivet til Udvalget at ville blive 93 629 Kr. Driftsudgifterne, bortset fra Nybygningsarbejderne, var for Statsseminarierne og de til disse knyttede Øvelsesskoler i 1930—31 576 649 Kr.; men paa Finanslovsforslaget for 1932—33 er de ansat til 657 298 Kr., altsaa en Stigning paa 80 649 Kr. Her er altsaa endnu en Margin paa ca. 13 000 Kr. Men at denne Margin er til Stede, skyldes jo ikke den højtærede Undervisningsministers Fremsyn, men ganske simpelt den Omstændighed, at Sted-, Konjunktur-, Dyrtids- og personlige Tillæg trods Udvidelse af Lærerpersonalet er gaaet ca. 22 000 Kr. ned. Var det ikke sket — og det havde den højtærede Undervisningsminister formentlig ikke forudset i 1930 —, vilde ogsaa denne Konto være overskredet. Naar dertil kommer, at den nye Ordning endnu er i sin Begyndelse, behøver man jo ikke at være meget sortseende for at nære Betænkigheder ogsaa

ved den højtærede Undervisningsministers Beregninger paa denne Konto.

Ser man derimod paa Privatseminariernes Konto, er den fra 1930—31 gaaet ca. 4 000 Kr. ned; overfor disse ser det altsaa ud til, at Beregningerne holder. Sammenligner man Statens Udgifter pr. Elev paa henholdsvis Stats- og Privatseminarier, vil man se, at det er ca. tre Gange dyrere at uddanne Lærere for Staten end for private. For de tre Aar 1927—28, 1928—29 og 1929—30, for hvilke Aar jeg har Elevantallet, viser det sig nemlig, at en Elev paa et Statsseminarium har kostet ca. 1 267 Kr. aarlig, medens Udgiften paa Privatseminarierne har været ca. 470 Kr. aarlig. Og ser man paa, hvad hver dimitteret Elev har kostet, bliver Tallene henholdsvis 4 039 Kr. for Statsseminarierne og 1 417 Kr. for Privatseminarierne. Ogsaa her viser det sig, at Statsdriften er dyrere. Omregnet efter Forholdene i 1914 skulde den aarlige Udgift pr. Elev paa Statsseminarierne være 690 Kr. og pr. dimitteret Elev 2 102 Kr. Begge Tal er jo fordoblede.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Finanslovsforslaget — atter Sp. 1479—80 —, at Undervisningsministeriet sidste Aar har nedsat et honorarlønnet Udvalg til at gøre Indstilling for samtlige Statsseminarier. Jeg forstaar ikke rigtig, at dette Udvalg ogsaa opføres paa Finansloven i Aar. Saa vidt jeg ved, blev der i sidste Rigsdags-samling vedtaget en Lov om et særligt Bygningssyn for Staten. Hvorfor har man ikke overgivet dette Arbejde til dette Bygningssyn i Stedet for at udbetale Ekstrahonorarer plus — formoder jeg — Diæter og Rejsepenge? Ganske vist er det vel ikke noget stort Beløb, det vil dreje sig om; men hvad der er sparet, det er nu en Gang sparet; og naar Staten i Forvejen har Folk, som faar fast Løn for at udføre et Stykke Arbejde, saa finder jeg det urimeligt at udbetale Honorarer til andre for et Stykke Arbejde, som rettelig burde udføres af de af Staten til dette Arbejde ansatte Folk.

Der staar endvidere, at Udvalget har Sekretærer. Jeg spørger: Hvor mange Sekretærer er der, og er disse Folk i Forvejen Tjenestemænd under Staten? Endvidere kunde jeg ønske at vide, hvem der sidder i dette Udvalg, og om der blandt Udvalgets Medlemmer findes Folk, som har fastlønnede Stillinger under Staten.

Maa jeg i denne Forbindelse ogsaa udtale min Forundring over, at Bevillingen til Stipendier til Seminarieelever er nedsat med 20 000 Kr. Her forekommer det mig, at den højtærede Undervisningsminister har